

Sve o Nama
– list učenika i djelatnika
Učeničkog doma Virovitica

šk. god. 2019./2020.
broj 22, lipanj 2020.

Zlatni paraolimpijac

Tata Darko Kralj

SON

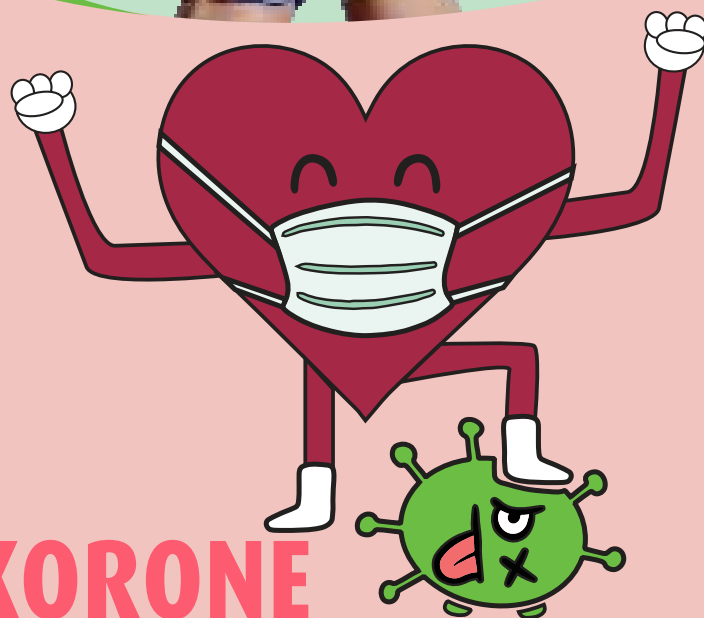

„Alisa
u zemlji
čudesa“

Stavovi srednjoškolaca
o provedbi nastave na daljinu

Dnevnik sobe 2

**TEMA BROJA:
LJUBAV U DOBA KORONE**

RIJEČ UREDNICE

Dragi moji!

Jedna teška školska godina je iza nas. Borili smo se sa štrajkom profesora i koronom. Tko zna što nas očekuje do kraja ove 2020. godine, ali mislimo samo optimistično. Bliži nam se kraj koji svi iščekujemo iako vjerujem da ga očekujemo s nekom tugom jer nismo uspjeli napraviti sve što smo htjeli niti se družiti koliko smo željeli.

Naši maturanti nas napuštaju i ovo je vjerojatno posljednji put da će u svojim rukama držati SoN, kao stanari doma. Zato smo se potrudili zabilježiti sve događaje koji su nas u ovom kratkom periodu obilježili. Želim da se prisjetite samo lijepih trenutaka u domu i da zaboravite sve što vam je itko u domu napravio ili se na bilo koji način zamjerio. U ove četiri ili pet godina koliko ste tu osamostalili ste se i odrasli više nego što to i primjećujete i nadam se da vas poslije ovoga očekuje puno prepreka – kako onih slatkih tako i onih i ne baš tako dragih – kada ćete pokazati koliko ste posebni. Sretno vam dalje u životu!

A mi koji još ostajemo ovdje veselimo se kratkim praznicima koji nam dolaze. Budite tvrdoglavi i pametno prkosite svima.

Novi SoN je tu. S osmijehom se prisjetite trenutaka koje ste zajedno proživjeli, svih (ne)zgoda koje možda ovdje nisu ni zapisane.

Uživajte!

Ivona Marković, urednica

IZDAJAMO:

ADAPTACIJA 4

ISTRAŽIVANJE 18

TEMA BROJA:

LJUBAV U DOBA KORONE 20

RADIONICA O HIGIJENI 27

TATA DARKO KRALJ 26

DNEVNIK SOBE 2 36

MATURANTI..... 38

IMPRESSUM:

Sve o Nama - list učenika i odgajatelja UD Virovitica šk.god. 2019./2020., broj 22 lipanj 2020.

List izlazi jednom godišnje

UREĐUJU:

Učenici novinarske skupine s odgajateljicom Lucijom Martinko-Hock

ZA IZDAVAČA:

Martina Tišljar, prof.

IZDAVAČ:

Učenički dom Virovitica

Tomaša Masaryka 25, 33 000 Virovitica

Tel/fax: 033 295 935

UREDNIKA:

Ivona Marković

SURADNICA:

Lucija Martinko-Hock

LEKTURA:

Martina Tišljar, prof.

GRAFIČKA PRIPREMA:

Grafoprojekt

NAKLADA:

120 kom

Školska godina 2019./2020. zasigurno će ostati zapamćena, a doživljaji i iskustva će se generacijama prepričavati. Započela je najduljim štrajkom zaposlenika u školama u povijesti Republike Hrvatske koji je trajao 36 radnih dana, a završava s poštasti koja je okupirala cijeli svijet COVID-19.

Osim plaća zaposlenika u školama promjenu je zbog dugog štrajka doživio i školski kalendar. U gotovo svim županijama započele su nadoknade, skraćeni su praznici te produljena nastavna godina, za koju smo već na kraju prvog polugodišta mogli reći – bila je to jedna od najburnijih školskih godina, a da nismo ni pomišljali o mogućnosti da će se nastava već od 16. ožujka odvijati od kuće i on line.

Pred nas su, kako za učenike tako i za odgono - obrazovne djelatnike i roditelje, postavljeni novi izazovi poput učenja i rada od kuće te komunikacije internetom u samoizolaciji. Uslijed epidemije bili smo prisiljeni, preko noći, tradicionalni oblik nastave zamijeniti virtualnim učionicama. Iako se on line nastava pokazala kao korisna alternativa, ostavila je prostor za pojavu neproduktivnih oblika ponašanja. Promijenila se naša svakodnevica, rutina odlaska u školu, planirani školski zahtjevi i obveze, ustaljeni raspored i način praćenja nastave. Više slobode i manjak nadzora ostavio je prostor za odgađanje obveza. Kako ipak ne bismo izgubili obrazovno kormilo te nastavnu godinu priveli kraju uz što manje potištenosti i stresa naša pripravnica psihologinja Maja redovito je za vas pisala korisne savjete i tekstove, a odgajatelji su vam, vjerujem, pružali potrebnu pomoć i podršku razgovorima. Takva nas je situacija opravdano ponekad i plašila te kod nas izazivala paniku od neizvjesnosti sutra-

šnjice. Unatoč panici i gubicima uzrokovanih epidemijom te svim zastrašujućim informacijama koje dopiru do nas, okruženi smo, vjerovali ili ne, mnogim pozitivnim promjenama: manje trošimo, više pomažemo, povezaniji smo i skromniji. A najvažnije je da se planet Zemlja liječi i oporavlja zahvaljujući globalnoj izolaciji.

I ove smo se godine bez obzira na situaciju potrudili da izdamo domski list Sve o Nama koji daje presjek ove čudnovate školske godine. Nadam se da ćete uživati prelistavajući naše uspomene koje su za vas pripremile odgajateljica Lucija i urednica Ivona.

Dragi maturanti, nažalost nismo bili u mogućnosti organizirati vam tradicionalnu priredbu i na dostojan se način oprostiti od vaše generacije. Znajte da to ne umanjuje naš odnos prema vama, mislimo na vas i želimo da, unatoč svemu što vas je na ovoj važnoj životnoj prekretnici zadesilo, smognete snage, izdržite i uspijete u ostvarenju svojih ciljeva, bilo da se radi o zaposlenju ili o upisu željenoga fakulteta. Javite nam se ponekad, bit će nam drago, a vrijedno i korisno iskustvo života u Domu ponesite sa sobom, budite zahvalni i pomažite ljudima oko sebe.

Svim učenicima želim uspješan završetak ove školske godine, neka nam iduća bude mirnija i puna novih znanja, avantura, ljubavi i dobrih djela! Djelatnicima zahvaljujem na marljivosti i trudu da učenicima omogućimo da se na bilo koji način u našem Domu osjećaju sigurno, prihvaćeno i sretno! Do rujna i novih izazova, srdačan pozdrav!

Martina Tišljara, ravnateljica

Adaptacija

početak školske godine

Na samom početku školske godine, 8. rujna 2019. u 14 sati, Učenički dom Virovitica otvorio je svoja vrata i dočekaio nove i stare učenike. Uslijedio je već tradicionalan sastanak za nove učenike i njihove roditelje na kojem su se predstavili ravnateljica Martina Tišljar, odgajatelj, stručna suradnica i noćni pazitelji.

Zabrinute poglede novih učenika ublažili su odgajatelji koji su, svatko u svojoj odgojnoj skupini, održali sastanak novih učenika i njihovih roditelja

U sklopu programa adaptacije učenika, 12. rujna 2019., odgajateljica Suzana Sokele u suradnji sa stručnom suradnicom Ivanom Štetić i noćnim paziteljem Darkom Kovačevićem održala je radionicu „Adaptacija” za sve nove učenike. Radionica je započela predstavljanjem novih učenika u parovima na način da predstave jedan drugoga osnovnim informacijama o sebi. Nakon toga svatko je za sebe na papirić zapisao sva imena koja su zapamtili tijekom predstavljanja, a učenik koji je zapamtio najviše imena dobio je slatki paket.

Uslijedilo je predstavljanje mjesta iz kojega učenik dolazi, potom su mjesta označavana na karti Republike Hrvatske, a učenici koji potječu iz istog mjesta, zajedno su ga označila.

Daljnje aktivnosti programa adaptacije nisu bile ništa manje zanimljivije nego prijašnje. Učenici su podijeljeni u timove te su dobili zadaće koje trebaju obaviti zajedno s voditeljem tima, njihovim odgajateljem. Na kraju su ispunili evaluacijsku metu te ocijenili radionicu.

Izlet na Virovitičke ribnjake

Radionice

Posjet Gradonačelniku Kirinu

Prvi roditeljski sastanak

Za stolom

Prvi i zadnji dan u domu

Nakon prezentacije uslijedio je dio programa Adaptacije u kojemu je održana radionica za nove učenike „Za stolom” o ponašanju za vrijeme jela u blagovaonici koju su vodile bivša i sadašnja medicinska sestra Učeničkog doma.

Za sve nove učenike našeg doma, organiziran je, već tradicionalan izlet na virovitičke Ribnjake.

Dio učenika obišao je poučnu stazu s odgajateljima i medicinskom sestrom, dio je uživao u vožnji bicikla u pratnji odgajatelja, dok je ostatak pripremao roštilj.

Lijep i sunčan dan začinile su sportske igre koje su pripremili naši odgajatelji kineziolozi. Nakon ugodnog druženja i međusobnog upoznavanja u popodnevним satima vratili smo se u naš dom.

Pojet gradonačelniku

Prvi roditeljski sastanak

Prvo otvaranje domskih vrata

i zadnji odmah rukom našoj šarenoj zgradi

S obzirom da ćemo se kroz retke novog SoN-a prisjetiti kako je izgledao prvi dan u domu, pročitajte priče dviju djevojaka, naših dragih „domljanka“.

Ovako je izgledao prvi domski dan iz očiju Darije Svat, učenice prvoga razreda Gimnazije Petra Preradovića. Svog prvog ulaska u dom, prisjetila se i maturantica Mirta Laštović, učenica IOŠ, smjera kozmetičar, koja se ove godine oprašta s domskim životom.

Okej, da se ne lažemo 1. dan doma bio mi je živa katastrofa... Plakala sam cijelim putem do doma, ali ni blizu koliko sam plakala kad sam ga napuštala, svoje cimerice i određene domljane da budem precizna. Prvi dan sam upoznala svoje seke tako što su nasrnule na mene kao na plijen, s obzirom da sam ja bila jedina koja nije znala s kim će dijeliti zrak iduće 4 godine, a i došla sam zadnja pa sam bila interesantna za upoznavanje. U prvom tjednu smo već uspjele nastradat i dobit kaznu, ali.. i to smo pregurale zajedno.

Uvijek, nekako specifične, sve smo radile na svoju ruku i nekako drugačije od drugih, možda baš zato nismo bile najomiljenije, ali smo uvijek bile iskrene, nekad možda i previše... Odgajatelji nisu uvijek znali što s nama, ali su naše priče uvijek dragovoljno slušali. Naravno da će mi nedostajati (ne vjerujem da sam ovo izjavila) jer ipak smo mi jedna mala čudna obitelj i svašta sam proživjela u ove 4 godine, od dobrog do lošeg, ali sve su to iskustva koja će mi dobro doći jednom u životu (bar tako kažu). Najviše će mi nedostajati, naravno, moje cimerice i soba 15, ali osim tog tete čistačice, tete kuharice s kojima smo se puno družile (jedan savjet: pričajte puno s njima, žene su jako društvene i više nego odlične osobe).

Dom ću najviše pamtiti po prvoj godini kada sam došla, iako sam najviše kukala, no ta godina bila je najbolja. Pamtit ću i po ukoru za jedno „FUJ“ (pazite na rječnik!), po preduuuugim kavama u sjenici i nezaboravnim „tulumima“ i rođendanima

u sobi. Sve u svemu bilo je to jedno divno i nezaboravno iskustvo koje svakako treba proživjeti.

P.S. Ako se malo potrudite shvatit ćete da u domu vlada luda vibra i ako se uhvatite za nju i podijelite ju sa sebi bliskim domljanima može vam biti predobro!

Moj prvi dan u domu

Nedjelja je, ljetni praznici približavaju se kraju. Još uvijek je ljeto, ali više nemam vremena za bezbrižno izležavanje na ležaljci i upijanje ljetnih sunčevih zraka.

Nisam još ni svjesna da već sutra počinje nešto za što nisam sigurna jesam li dovoljno spremna, počinje moje srednjoškolsko obrazovanje. Naravno, uvijek je najteže odabrati ono o čemu ti zavisi cijeli život, no meni nije bio problem najprije odabrati listu škola koje bih željela upisati, a zatim odabrati onu koju ću na kraju i upisati, ponajprije zato što sam davno znala što želim upisati. Međutim, moj odabir nije uključivao ostanak kod kuće, već odlazak u drugi grad, a s time i upis u učenički dom. Najveću prepreku u ostvarivanju mog cilja predstavljao je strah od neuklapanja u društvo i prilagodbe na novi način života, onog života u domu.

Bez obzira što radni dan ima pet dana, ja sam do zadnjeg trenutka, kad sam trebala krenuti s roditeljima u dom, razbijala glavu s tim jesam li ponijela dovoljnu količinu odjeće, jesam li spakirala sve što mi je potrebno za školu od torbe, knjiga, bilježnica, pernice do svih mogućih stvari koje se

mogu pronaći u toj pernici. Nakon što sam sjela u auto, sigurna da sam ponijela sve što sam mislila da mi treba, krenuli smo put doma.

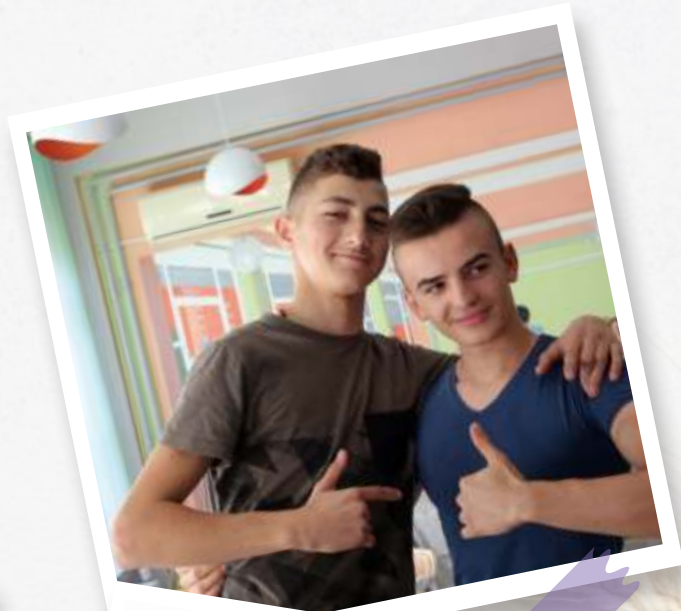
Napokon, stigla sam u dom. Sad tek kreću muke. Ne znam kamo trebam ići, ne poznajem većinu učenika koja je već davno stigla, a kamoli one koji će tek doći. Naravno, uz sebe sam imala svoje roditelje koji su mi bili i ostali najveća podrška, a zatim je došao i jedan od odgajatelja te nas uputio gdje trebamo ići. Uz početno nesnalaženje po hodnicima, pronašla sam i sobu na čijim je vratima pisalo moje ime. Tamo sam upoznala neke od svojih cimerica koje su, zajedno sa svojim obiteljima, stigle prije mene. Pozdravili smo se i upoznali, ni ne sluteći da nas čekaju najzabavniji trenuci u životu. Nakon što sam se raspakirala i upoznala s prostorijama našeg doma, a kasnije i s ponekim učenicima koji su svoj prvi dan u domu već davno proživjeli, otišla sam, i dalje u pratnji svoje obitelji, na zajednički roditeljski sastanak nakon kojeg smo imali sastanke s pojedinim odgajateljima. Bilo bi čudno kad bi sve bilo jednostavno. Nepažnjom smo otišli za krivim odgajateljem pri čemu smo zakasnili na onaj na kojem smo trebali biti. Nije to bio nerješiv problem, naravno, no roditelji su sve okrenuli na šalu.

Pošto je sastanak bio gotov, a ja sam se sad u potpunosti raspakirala, došlo je vrijeme da se moji roditelji vrate našoj kući, a ja ostanem ovdje, u svom novom domu. Već je davno pao mrak, no i dalje smo imali priliku međusobno se upoznati s ostalim učenicima u domu. Na svu sreću, bilo je onih koje sam od prije poznavala, čak i onih koji su stari kao ja i koji su dijelili istu situaciju. Ohrabrilo me kad su nam prije spavanja došle djevojke koje su od prije u domu te nam zaželjele dobrodošlicu u domu, dale nam podršku i uputile nas na neka pravila. Naposljetku, ostalo nas je samo 6 u sobi i došlo je vrijeme za gašenje svijetla. Sve smo šutjele ili rekle poneku riječ kako bismo mogle bolje upoznati jedna drugu. Zadnje što smo si rekle jedna drugoj bilo je: „Laku noć“, a ja sam znala da će već sutra biti lakše i da ću uz pomoć odgajatelja proživjeti ovo, sada najzanimljivije razdoblje u svom životu.

Darija Svat

DANI KRUHA

Obilježili smo i Dane kruha. Učenici su zajedno s odgajateljicom Suzanom Sokele i našom vrijednom kuharicom Dubravkom imali priliku pokazati svoje umijeće miješenja tijesta i oblikovanja raznih pekarskih proizvoda te pritom i sami nešto naučiti!

Tjedan psihologije

20. veljače 2020. obilježili smo Tjedan psihologije u našem domu radionicom pod nazivom „Moderan srednjoškolac u kamenom dobu” na kojoj smo razgovarali o utjecaju medija i društvenih mreža na socio-emocionalni razvoj adolescenata.

Naime, virtualni svijet postao je nova društvena okolina koja oblikuje način na koji mladi komuniciraju, formiraju identitet, uspostavljaju i održavaju odnose. S obzirom da je postao snažan moderator u procesu samovrednovanja, važno je osvijestiti potencijalne koristi i rizike njegovog korištenja.

Kroz radionicu smo saznali koje društvene mreže mladi najčešće koriste, koliko vremena posvećuju virtualnoj komunikaciji te što ih motivira na opetovano korištenje istih. Raspravljali smo o prednostima i rizicima pojedinih društvenih mreža nakon čega su učenice osmislile vlastitu aplikaciju vodeći računa o svrhovitosti, zaštiti podataka te odgovornom korištenju i objavljivanju sadržaja. Za kraj smo se kroz vježbu vizualizacije preselili na NO Wi-fi planet na kojem ne postoji niti jedan oblik internetske povezanosti. Učenice su razmislile na koje načine možemo iskoristiti slobodno vrijeme te kako izgraditi društvenu mrežu bez tehnoloških pomagala.

*Radionicu su osmislile i vodile
psihologinje, stručne suradnice Maja
Šajatović i Ivana Štetić*

OBILJEŽAVAMO

Svjetski dan šećerne bolesti

10. studenog 2019. u Učeniškom je domu održana radionica o dijabetesu koju je organizirala naša viša medicinska sestra Antonia. Ugostili smo predsjednicu Udruge dijabetičara Virovitice, Zdenku Mikulčić-Drakulić koja nam je govorila o dijabetesu, posljedicama, liječenju i prevenciji. Također, ugostili smo i učenike Tehničke škole u Virovitici medicinskog smjera u pratnji svoje mentorice, više medicinske sestre Ivane Marek Đurđević, koji su mjerili glukozu u krvi (GUK) i krvni tlak. Učenici su naučili prepoznati znakove hipoglikemije i hiperglikemije i naučili referentne vrijednosti GUK-a. Na sreću, sva mjerenja bila su u normalnim granicama i druženje je završilo u veselom okruženju.

Vukovar

Dana 18. studenog 2019. učenici Učeničkog doma Virovitica obilježili su Dan sjećanja na Vukovar prigodno zapalivši lampione ispred Učeničkog doma i u Vukovarskoj ulici.

Pri povratku u Dom pogledali smo video uradak „Vukovar - Grad pobjede” učenice Darije Svat, u kojemu su učenici vidjeli snimke Vukovara u svojim najtežim trenucima kao i današnji grad, koji se unatoč traumatičnoj prošlosti razvija i nada boljoj budućnosti.

Tradicionalni blagdanski domjenak zaposlenika

I ove godine održali smo tradicionalni blagdanski domjenak zaposlenika Učeničkog doma Virovitica. Proslavili smo i ispratili još jednu uspješnu domsku godinu te simbolično nagradili naše jubilarce za neprekinuti rad u Učeničkom domu.

Čestitke kolegama!

Ljerka Tesari, kuharica - 40 godina

Dražen Jurković, odgajatelj - 20 godina

Vojo Božić, odgajatelj - 20 godina

Darko Kovačević, noćni pazitelj - 10 godina

Miroslav Nater, kuhar - 10 godina

<https://www.vukovar.hr/projekti/projekt-vodotoranj>

BOŽIĆ

BOR

U četvrtak 5. prosinca 2019. predblagdanski ugođaj zavladao je prostorijama Učeničkog doma. U opuštenoj atmosferi, uz neizostavne božićne pjesme, učenici su zajedničkim kreativnim snagama ukrasili božićnu jelku. Time su službeno započele pripreme povodom nadolazećih blagdana.

SV. NIKOLA

U slijedilo je puno smijeha i veselja kada je na vrata Učeničkog doma pokucao Sv. Nikola, zaštitnik pomoraca i djece.

Sv. Nikola i Krampus podijelili su učenicima čokolade, šibe te inspirirajuće mudre poruke. Uz veselo druženje i timski rad dodatno je naglašena važnost pomaganja, solidarnosti te brige o drugima.

BOŽIĆNA RADIONICA

Divna suradnja između odgajatelja, učenika i majke naše učenice Ramone Vinković dogodila se u srijedu 20. studenog 2019. u našem domu. Približavaju se božićni blagdani, pa smo kao i svake godine, unijeli blagdanski duh i blagdansko raspoloženje u dom. Na maloj radionici izrađivali smo ukrase za Božić kojima ćemo okтити domsku jelku te adventske vijence za nadolazeće Došašće.

Pohvaljujemo aktivnost koju su organizirali odgajatelji Vojo Božić i Suzana Sokele u suradnji s mamom Vinković!

BOŽIĆNA PRIREDBA

I ove godine učenici su pokazali svoja dramska, poetska, plesna i pjevna umijeća na božićnoj priredbi koja se u našem domu održala 17. prosinca 2019. Učenici su tako u prostorijama doma ugostili svoje prijatelje, roditelje, profesore i odgajatelje te pokazali što znaju i mogu.

Voditeljice programa Tea Pleško i Ivona Marković otvorile su svečanost, pozdravile sve prisutne i sažele sve aktivnosti provedene u proteklm mjesecima.

Program je otvorila Gabriela Šipek uz pratnju Tene Labuhar na klavirni pjesmom Gabi Novak, Prvi snijeg. Nakon toga, učenici dramske skupine Tea Pleško, Ivona Marković, Lara Kopic, Martin Mihoković, Karlo Križek, Tomislav Palić, Petra Drača i Laura Kustruić nasmijali su nas šaljivim igrokazom za čiji je tekst zaslužna, učenica Antonela Josipović.

U sklopu igrokaza imali smo priliku vidjeti plesnu točku u izvedbi Lare Kopic i Ivone Marković. Autorskim tekstovima o Božiću predstavili su se Ivona Marković, Darija Svat i Antonela Josipović. Last Christmas otpjevale su Lucija Kiš i Antonela Josipović uz pratnju profesora Luke Mlinarića na gitari i učenika tehničke škole Simona Breščanskog na saksofonu. Bečkim valcerom u čaroliju blagdana uveli su nas plesni parovi Barbara Luketić i Martin Mihoković te Tea Pleško i Luka Per. Stihovima 'On dolazi' indijskog pjesnika Rabindaratha Tagore predstavio se naš samozatajni domski pjesnik Tomislav Palić. Karlo Križek svoje glazbeno umijeće pokazao je na klavirni uz skladbu iz filma Interstellar. Anastazija Čičković otpjevala je svezremenski hit Hallelujah uz pratnju odgajatelja Tomislava

Slavića. Na samom kraju, svi sudionici programa zaključili su priredbu pjesmom Božić dolazi poslavši publici ljubav, mir, sreću i radost.

Zahvaljujemo našim talentiranim učenicima na angažmanu, hrabrosti i inicijativi za sudjelovanjem. Trema je bila neprimjetna, a volja i strast prema onome što radite neupitna. Uživali smo u svakom nastupu i vjerujemo da ćete nas svojim idejama uveseljavati i iduće godine.

Hvala svima na lijepim radovima i uložnom vremenu te pozivamo i ostale roditelje na sudjelovanje u našim radionicama i aktivnostima! Svaka pomoć i podrška nam puno znače.

VALENTINOVNO

Tvornica ljubavi

U utorak, **11. veljače 2020.**, naši učenici imali su priliku sudjelovati na neobičnoj i zanimljivoj radionici pod nazivom Tvornica ljubavi koju je organizirala naša pripravnica, psihologinja Maja Šajatović.

Radionica je osmišljena kao stvarna tvornica zadužena za izradu nakita povodom Valentinova u kojoj postoje različiti odjeli koji zajednički moraju surađivati u ograničenom vremenskom roku kako bi ostvarili zadani projekt.

Kroz radionicu učenici su isprobali različita zanimanja unutar jedne tvornice pa su se tako okušali u ulogama direktora, logističara te koordinatora proizvodnje. Pokazali su svoje kreativne vještine reklamiranja proizvoda kroz odjel PR-a i menadžmenta te su testirali sposobnosti fine motorike kroz samu izradu nakita. Učenici su osvijestili kako surađivati, kako voditi tim ljudi, kako doći do željenog cilja kroz timski rad, kako organizirati poslove i suradnike u nedostatku vremena te kako delegirati zadatke prema organizacijskoj hijerarhiji Tvornice ljubavi.

Uređenje doma

10. veljače 2020. zajedno s učenicima izradili smo prigodne ukrase povodom Valentinova te uljepšali prostorije našeg doma.

Osim toga, isprobali su svoje prodajne vještine kroz reklamiranje i prodaju vlastitih radova publici. Osnovni cilj radionice bio je jačanje učeničkih vještina i kompetencija poput suradnje, vođenja, pregovaranja, kreativnog razmišljanja i kognitivne fleksibilnosti. U dinamičnoj, kreativnoj i zabavnoj atmosferi učenici su ušli u svoje radne uloge i zadatke te su timskim radom uspjeli ispuniti postavljeni zadatak.

Praksa u domu

Salon uljepšavanja u našem domu povodom Valentinova. Učenice kozmetičke škole, pod vodstvom mentorice, uljepšavale su nas tijekom cijelog jučerašnjeg dana.

Imali smo priliku isprobati tretmane čišćenja lica, masaže, depilacije, te usluge šminkanja, trajnog laka, korekcije i bojanja obrva.

Zahvaljujemo djevojkama na divnom znaku pažnje povodom dana zaljubljenih

Večer poezije

Tjedan bogat događanjima povodom Valentinova zaokružili smo Večeri ljubavne poezije 13. veljače 2020. Sudjelovali su učenici dramsko-recitatorske skupine Antonela, Ivona, Tea, Tomislav, Laura i Petra čitajući stihove Vesne Parun, Rabindaratha Tagore, Konstantina Simonova, Desanke Maksimović, Slavka Mihalića i Pabla Nerude. Učenica Dalila podijelila je s nama autorsku ljubavnu pjesmu. Kao zahvalu i znak pažnje, učenik Tomislav darovao je svim sudionicama crvene ruže. Na kraju večeri podijelili smo ljubavnu poštu i zasladili se muffinima koje su pripremile naše vrijedne kuharice. Zahvaljujemo svima koji su tijekom ovog ljubavnog tjedna dali svoj doprinos u obogaćivanju života u Učeničkom domu.

Posjet učeničkom domu u OS

Slavljenje ljubavi završili smo priredbom u povodu Valentinova koja se već tradicionalno održava u osječkom Domu učenika Trgovačke i komercijalne škole „Davor Milas“. I ove godine naš Učenički dom predstavljale su učenice Tena Labuhar i Gabriela Šipek pjesmama „Ako tražiš nekoga“ Parnoga valjka, „Kao u snu“ Tonija Cetinskog i „Visine“ Matija Cevka. Publika je skladbe nagradila gromoglasnim pljeskom.

Dan ružičastih majica

Svjesni činjenice da je nasilje, bilo kojeg oblika, prisutno svakodnevno u svim okruženjima, važno je na vrijeme reagirati i pomoći zajednici u razumijevanju i prihvaćanju različitosti koje nas okružuju. Vršnjačko nasilje, veliki je problem među djecom i mladima, s mogućim teškim posljedicama u kratkoročnoj i dugoročnoj perspektivi razvoja djece.

Dan ružičastih majica, poznatiji kao Pink Shirt Day, program je prevencije vršnjačkog nasilja, a obilježava se zadnje srijede u mjesecu veljači. Ideja je nastala u znak protesta zbog incidenta koji se dogodio u jednoj školi. Inicijativom školskih kolega je na konstruktivan i inteligentan način riješeno sustavno zlostavljanje dječaka, posvećenog podršci liječenju teško bolesne majke. Ružičaste majice, koje su solidarno s dječakom nosili njegovi školski kolege, postale su prepoznatljiv simbol inicijative, i kasnije, međunarodno prepoznate obljetnice.

Ovoj inicijativi pridružili su se i naši učenici i djelatnici, pa su tako, Učeničkim domom zavladaale ružičaste majice!

Dan žena

Tradicionalno obilježavanje Dana žena uz slatka i cvjetna iznenađenja. Naše zaposlenice iznenadili smo cvijećem, tortom, druženjem i prigodnim porukama o hrabrosti, jakosti i odlučnosti ljepšeg spola.

Stavovi srednjoškolaca o provedbi nastave na daljinu

Uslijed pandemije virusa COVID-19 i obustave nastave, proveli smo online anketno istraživanje o Stavovima srednjoškolaca o provedbi nastave na daljinu. U istraživanju su, osim učenika Učeničkog doma Virovitica, sudjelovali i srednjoškolci koji nisu korisnici njegovih usluga. Mogućnost sudjelovanja imali su svi učenici srednjih škola neovisno o vrsti usmjerenja i razredu koji pohađaju. Anketom se nastojalo ispitati zadovoljstvo srednjoškolaca online nastavom te stavovi učenika o uspješnosti i organizaciji iste. Ujedno su se pokušale utvrditi promjene učeničkih radnih navika za vrijeme obustave nastave te izazovi s kojima se suočavaju u sklopu nastave na daljinu. Dodatno se ispitala učenička percepcija povratka u Učenički dom te prilagodba na svakodnevicu. Prikupljeni podaci dali su uvid u prednosti i nedostatke nastave na daljinu.

REZULTATI

PROCJENA ZNAČAJKI NASTAVE NA DALJINU

SUDIONICI

U istraživanju je sudjelovalo ukupno 58 sudionika od čega je 78% učenika i učenica Učeničkog doma Virovitica te 22% srednjoškolaca koji ne koriste usluge Doma.

ZADOVOLJSTVO ORGANIZACIJOM I USPJEŠNOST PROVEDBE NASTAVE NA DALJINU

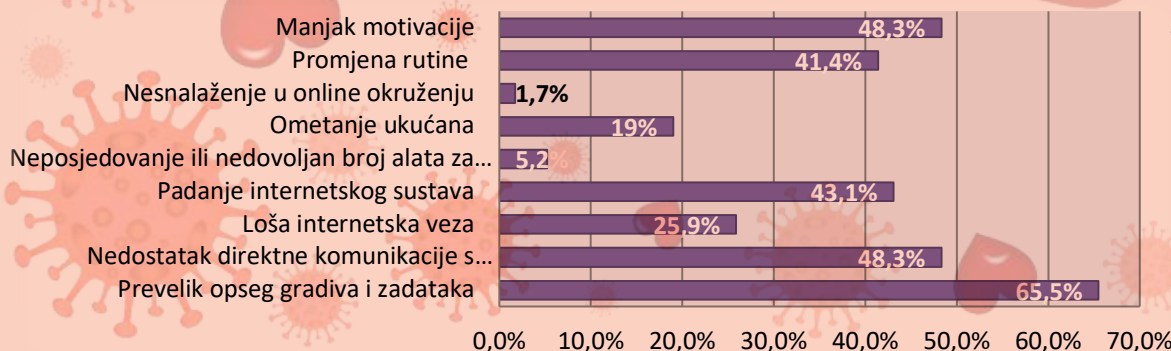
- 36,2% učenika zadovoljstvo nastavom na daljinu procjenjuje srednjom vrijednošću (nisu u potpunosti nezadovoljni, ali niti u potpunosti zadovoljni organizacijom nastave na daljinu)
- 31% smatra kako provedba nastave nije niti uspješna niti neuspješna

- 28% učenika težinu praćenja nastave na daljinu procjenjuje srednjom vrijednošću („niti mi je teško, niti mi je lagano“)
- 62% navodi kako se vrlo dobro ili odlično snalazi u nastavi na daljinu
- 74% smatra kako online nastava oduzima više vremena za rad i učenje u odnosu na tradicionalnu nastavu
- 64% učenika aktivnosti i zadatke koje im nastavnici postavljaju u virtualnim učionicama procjenjuju djelomično teškima, ali ih uspijevaju svladati uz pomoć drugih
- 58,6% komunikaciju s nastavnicima procjenjuje vrlo dobrom ili odličnom
- 58,6% slaže se da su kriteriji ocjenjivanja objektivni
- 31% smatra da je na gubitku provedbom online nastave
- 31% učenika izražava neutralan stav prema tvrdnji da je nastava na daljinu dobro prilagođena učenicima srednjih škola

KOJE PREDMETE TI JE TEŠKO, A KOJI LAKO RATI- TI PUTEM ONLINE NASTAVE?

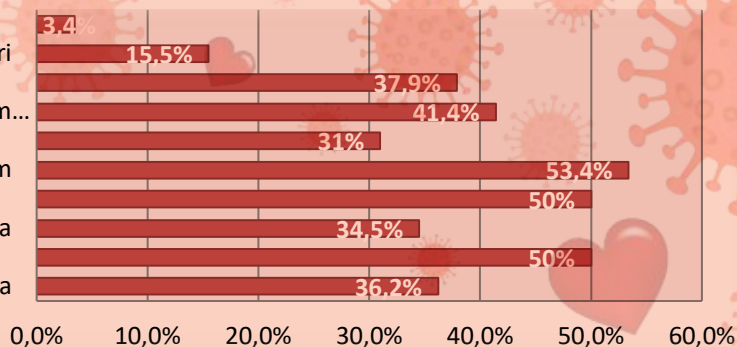
Učenici najteže prate nastavu iz matematike, a slijede ih fizika i kemija. Najlakše im je pratiti nastavu iz tjelesnog, vjeronauka i hrvatskog.

TEŠKOĆE PRILIKOM PRAĆENJA NASTAVE

ŠTO TE BRINE OTKAKO JE ZAPOČELA NASTAVA NA DALJINU?

Prolaznost na državnoj maturi
Osjećaj da ovakvim oblikom nastave ne dobivam...
Teže razumijevanje onoga što učim
Kriterij ocjenjivanja
Nemogućnost ispravka ocjena

TRADICIONALNA NASTAVA NASUPROT NASTAVE NA DALJINU

- 79% učenika izjasnilo se da im više odgovara tradicionalni oblik nastave u usporedbi s nastavom na daljinu
- 50% ne bi uvelo online oblik obrazovanja u budućnosti
- 84 % učenika radije se povratku u školske klupe

RADNE NAVIKE TIJEKOM OBUSTAVE NASTAVE

- 46% učenika navodi kako su se njihove radne navike drastično promijenile tijekom obustave nastave, dok su se kod 40% njih navike djelomično promijenile
- 47 % budi se u periodu od 9 do 12 h, a 41% učenika dan započinje u ranim jutarnjim satima od 7 do 9 h.

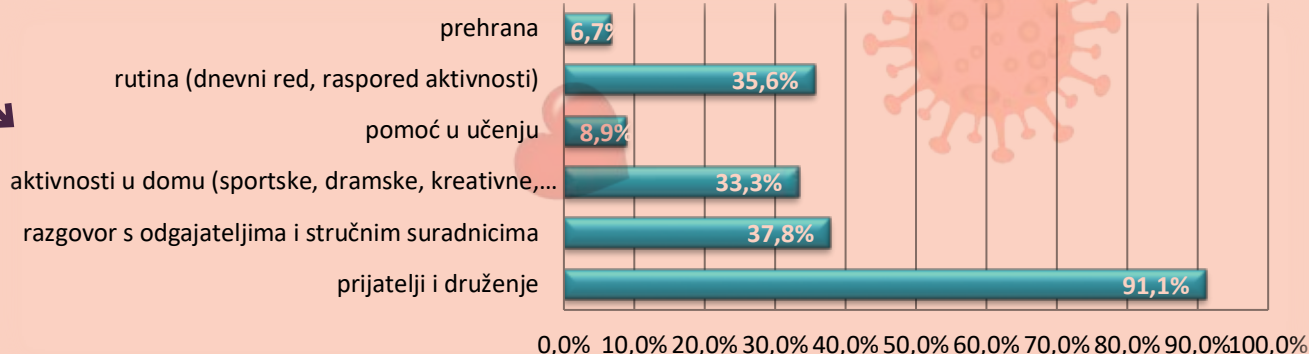
- 62% prati nastavu u prijedpodnevnim i popodnevnim satima, a 16% njih započinje pratiti nastavu u poslijepodnevnim satima

- 62% učenika zadržalo je većinu slobodnih aktivnosti kojima su se bavili prije obustave nastave

PERCEPCIJA POVRATKA U UČENIČKI DOM VIROVITICA

- 53,3% učenika radije se povratku u Dom i u većoj su mjeri počeli cijeniti život u Domu tijekom izolacije
- 71% smatra kako će se lako i brzo prilagoditi rutini i načinu života u domu
- 60% smatra da su odgajatelji i stručni suradnici za vrijeme izolacije pružili adekvatnu podršku učenicima kroz telefonske razgovore, edukativne materijale i korisne informacije postavljene na društvenim mrežama.

AKTIVNOSTI U DOMU KOJE UČENICIMA NAJVIŠE NEDOSTAJU ZA VRIJEME IZOLACIJE

Sažetak

Iz navedenih rezultata vidljivo je kako je nastava na daljinu prilično zahtjevna i stvara dodatno opterećenje, kako za učenike tako i za nastavnike. Dobra komunikacija između učenika i nastavnika te percepcija objektivnog ocjenjivanja vrlo je pohvalna i ističe prednosti provedene online nastave u Hrvatskoj. Ipak, preopterećenost zadacima i teže razumijevanje gradiva online načinom podučavanja predstavlja najveće teškoće s kojima se učenici suočavaju.

Stručna suradnica, pripravica u Učeničkom domu Virovitica,
mag. psihologije Maja Šajatović

Scan me

KORONA VIRUS

Svi ćemo se složiti kako naziv koronavirus ne zvuči kao nešto što je posve bezopasno. Ulijeva nam nelagodu u našu svakodnevnicu, osobito iz razloga što su svjetski reomirani liječnici virus deklarirali kao nepoznat. Panika se ubrzo uvala u naše domove, osim mahovitog kupovanja namirnica u trgovini i stvaranja zaliha počeli smo se aktivno štititi od virusa. Zavladaše maske, rukavice, a dezinfekcijsko sredstvo gotovo je bilo nemoguće pronaći u trgovini. Krilaticu #ostani doma bilo je nemoguće zaobići, kako se u šali kaže, „iskakala je iz paštete“. Preplašeni, u neizvjesnosti poslušali smo vladajuće, prilagodili se situaciji i povukli se u naše domove i zatvorili vrata obiteljskih kuća...

I onda se dogodilo čudo, počele su se događati lijepe stvari... Obitelj se, baš kao na Božić, našla na okupu. Postali smo svjesniji naših ukućana, njihovih potreba, njihovih razmišljanja, zajedno smo prolazili kroz strah od nepoznatog virusa. Svaki dan u 14 sati, okupili smo se oko malih ekrana ne bi li doznali koliko osoba je danas zaraženo. Komentiralo se stanje koje se neprestano mijenjalo.

U međusobnom razgovoru gotovo nije bilo druge teme, svatko je imao svoje mišljenje, svoju teoriju, no jedno je bilo sigurno...još neko vrijeme morat ćemo ostati u svojim kućama.

Nakon što smo se prvog tjedna dobro naspavali, postavilo se pitanje – a što sada?

LJUBAV I KORONA

Prva saznanja o COVID-19 dobili smo od naših dalekih kinsekih „poznanih“. Velike priče i dileme kružile su oko nastanka samoga virusa. Teorije zavjere, razni „pouzđani znanstveni članci“ pojavljivali su se na internetu. Mediji nisu davali potpune informacije, kako naši domaći, tako i kineski mediji. Negdje oko 26. veljače pojavila se i prva zaražena osoba u Hrvatskoj. Je li došla prebrzo i koliko smo bili spremni na sam dolazak tog tihog neprijatelja ne znamo i možda nije na nama da sudimo. Ono o čemu sigurno možemo pričati jest kako smo se mi kao Učenički dom zajedno s odgajateljima, djelatnicima i ostalim učenicima pripremali i koje smo mjere poduzimali u prevenciji protiv tog virusa. Početkom ožujka počele su kružiti obavijesti kako po našim školama tako i po domu da trebamo češće prati ruke, izbjegavati prevelike društvene kontakte. Tom prilikom imali smo sapuna u wc-u na pretek (koliko je to sretna okolnost prosudite sami). Kako su odgođena sva putovanja, posebice ona u žarišta epidemije, odgođen je i naš izlet maturanata. Svjesna opasnosti već unaprijed, naša je nova odgajateljica Lucija Martinko – Hock s učenicama izradila plakat o koroni. Plakat sadrži sve bitne informacije o virusu, koje su najugroženije skupine, koji su simptomi i kako na najdjelotvorniji način djelovati te tako zaštititi sebe i sve oko nas. Većina nas, sigurna sam, nije na vrijeme shvatila sva upozorenja starijih i nadležnih, smijala se na upozorenja ili uopće nije bila svjesna što se oko njih dešava. No i taj virus se uvukao u naše zdravlje, školstvo, svakodnevni život...

13. ožujka bio je i posljednji dan škole. Mnogi su bili zbunjeni nastalom situacijom, nisu se snašli u svoj zbrnc koji je za mnoge došla prebrzo. Još s nepotpunim informacijama „svanula je“ obavijest na našoj oglasnoj ploči u domskom hodniku kako se dom zatvara od 14. ožujka i kako je zatvoren do daljnjega. Što sad? Što nam je činiti, kako se ponašati? Bili smo zbunjeni. Ništa manje zbunjeni nisu bili ni naši odgajatelji. Već u utorak je počela nastava na daljinu. Svatko se snalazi koliko može i kako zna. Dom je za vrijeme ove krize radio te nam omogućio da dođemo po zaboravljene stvari koje su nam potrebne. Naši su odgajatelji nastavili raditi, pokušavajući na sve načine stupiti s nama u kontakt. Zvonili su tako naši mobiteli, stizale poruke na Facebook, na kojem smo čitali zanimljive članke, obavijesti i ankete.

Na stranu sva zbrka koja je nastala. Zbog poteškoća kroz koje prolazimo, najviše pate naši međusobni odnosi. Ne možemo se viđati sa svoji prijateljima (zabranjena je cirkulacija ljudi između gradova, zatvoreni su kafići, zabranjena su javna okupljanja...). Ovih dana najteže je onima koji su ljubav pronašli u Učeničkom domu, pa im razdvojenost zbog karantene najteže pada. Naši učenici, ljubavni parovi našega doma, ali i oni koji ljubavnu vezu održavaju za vrijeme boravka u virovitičkom domu, podijelili su svoje priče i načine kako se oni nose s cjelokupom situacijom. I te kako pronalaze načine čuti se s voljenim osobama. Teško je svima onima koju su u dom došli iz daljih mjesta te ljubavi pronašli ili u gradu koji im je postao drugi dom ili nekoga od domljanina. Svi oni udaljeni su jedni od drugih pa pročitajte kako pronalaze načine da održe komunikaciju i ljubavni plam na životu.

- Inače smo se navikli viđat skoro svaki dan, jer kad sam u domu smo si blizu, ali sad zbog Korone nije se smjelo putovat po županiji, tako da jedino komuniciranje nam je bilo dopisivanje, i to je čudno s obzirom da navikneš na nekog i onda odjednom ne možeš ga viđati

Lana Sikora

- Teško nam pada što smo tako daleko i što se ne možemo vidjeti, svakako za normalno održavanje veze na daljinu treba imati puno povjerenja što imamo i zato bili daleko ili ne veza nam uvijek funkcionira, imamo i nekako više vremena da se fokusiramo samo na nas i uočimo možda i neke nedostatke koje moramo promijeniti. Svakako nestrpljivo čekamo dane koje ćemo ponovno provoditi zajedno

Tamara Biro

- Čujemo se svaki dan, teško je ali se snalazimo. Također, nedostaje mi i jedva čekam da se vidimo. Međusobno izmjenjujemo poruke i pozive ali nije isto kao kad pričaš uživo i zapravo vidiš osobu.

Valentina Feher

- Dosta dugo smo u vezi i većinu vremena provodimo zajedno, osim vikendom i odjednom se pojavilo ovo stanje, korona, izolacija i sve ostalo te nas je to fizički odvojilo. Čujemo se svaki dan preko poruka i poziva. Nadamo se da će ovo sve brzo proći i da ćemo se vratit normalnom i svakodnevnom životu koji smo živjeli prije ovog stanja.

Ivana Vicenski

- Teško je bit udaljen od osobe koju voliš, ali ako je naša ljubav jaka, a ja mislim da je, onda ćemo sve ovo izdržat čak i razdvojeni. Ne viđamo se zato što smo jako udaljeni, ali uvijek smo tu jedan za drugog. Čujemo se porukama i nadamo se da će sve ovo brzo proći.

Lorena Lončarević

Na kraju polažemo velike nade da će se ova situacija što prije završiti i da još dugo nećemo osjećati posljedice ove nemile situacije. Ovakve situacije nas uče mnogim stvarima. Nadamo se da ćemo sada naučiti više cijeniti sitnice koje do sad nismo primjećivali, koje smo smatrali nebitnima i da ćemo biti zahvalni za ono što imamo.

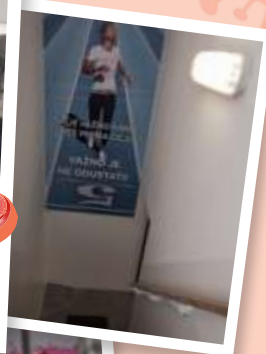
Ivona Marković

16. ožujka Učenički dom privremeno je zatvorio svoja vrata. Određeno je kako zbog zaštite zdravlja kako učenika tako i djelatnika doma, učenici do daljnjega ne smiju ostati u domu. Napustili smo našu šarenu zgradu i uputili se svojim kućama. Ubrzo su se dva tjedna pretvorila u četiri, pa u mjesec dana, a sada je prošlo već tri mjeseca. Iako učenici nisu bili prisutni u domu, ravnateljica, odgajatelji, medicinska sestra, čistačice, kuharice i naš domar vrijedno su radili na detaljima interijera doma.

Pogledajte što smo sve radili kada vas nije bilo u domu.

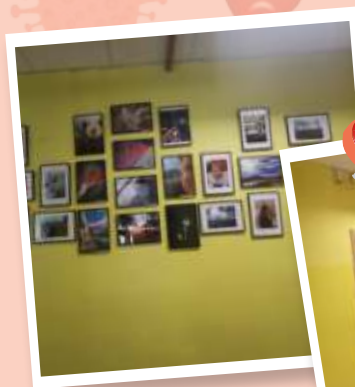
Domska teretana dobila je tako potpuno novi look. Uz motivirajuće natpise i nove slike, od sada će se sigurno lakše vježbati. Obnavljali su se stropovi na svim kupaonicama pa će tako sada učenici moći ugodnije obavljati osobnu higijenu.

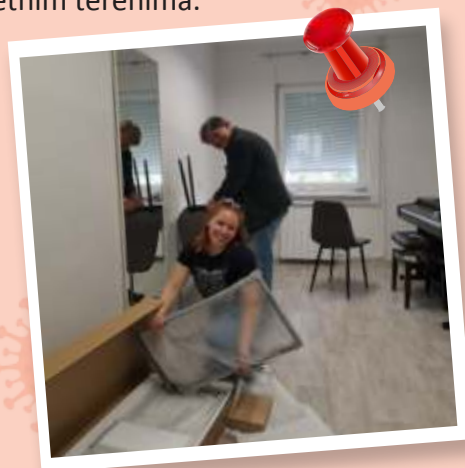
Naše čistačice i kuharice očistile su naš dom do posljednjeg grama prašine. Svaka učenička soba detaljno je uređena i očišćena kako bi učenike dočekale čiste i mirisne sobe.

Sa zidova hodnika skinute su sve slike te je zid temeljito opran. Kuhinja u kojoj se pripremaju slasni obroci i naš mali restoran blistali su se kao iz bajke.

Stara glazbena učionica dobila je svoje novo ruho i novi dizajn. Od sada će naši učenici glazbenici moći svirati kada god pože u novom ambijentu. Svi znaju kako nakon napornog rada slijedi opuštanje, zato smo stari domski atrij preuredili - maknut je sitni kamen i stara fontana te stavljena umjetna trava koja je izgledom baš poput one na nogometnim terenima.

Svatko je dao svoj doprinos, netko uređenjem doma, a netko umjetničkim djelom.

Naša medicinska sestra Antonija naslikala je dvije slike u kojima je prikazala osjećanje prema medicinskim radnicima i prolaznost života.

UTAKMICA DINAMO-HAJDUK

Posjet utakmici 1. Hrvatske nogometne lige između GNK Dinamo (Zagreb) i HNK Hajduk (Split)

Dana 22. studenog 2019. godine učenici i djelatnici učeničkog doma u Virovitici posjetili su hrvatsku metropolu i to kako bi prisustvovali najvećem derbiju hrvatskog nogometa, utakmici između zagrebačkog Dinama i splitskog Hajduka. Put Zagreba krenulo je 40-ak učenika u pratnji s njihovim odgajateljima Stanišom Žarkovićem i Ivanom Kelečićem te noćnim paziteljem Hrvojem Žunecom.

Iako je vrijeme „opasno visilo“, a slaba kiša nas je dočekala pri dolasku na stadion, ništa nije moglo pokvariti uzbuđenje što će neki po prvi puta kročiti na famozni zagrebački Maksimir i uživo pogledati voljeni klub. Naravno, bilo je tu simpatizera oba kluba, no za uzor svima koji na spomen Dinama ili Hajduka reagiraju agresivno prema onom drugom, naši su učenici u pozitivnom ozračju dočekali početak utakmice.

Sam početak utakmice dao je naslutiti da će „navijači“ Dinama otići kući pjevajući (vodeći gol Dinama u 12. minuti), no gol pred sam kraj prvog poluvremena iz kaznenog udarca utišao je maksimirske tribine, ali i nabacio smiješak na lica naših učenika koji su potihom na istočnoj tribini „drukali“ za svoj Hajduk.

Ovaj najveći hrvatski derbi završio je 1:1, a mi smo, iako dosta promrzli, zadovoljni ušli u autobus i krenuli put Virovitice.

Tako su neki učenici imali priliku po prvi puta vidjeti doista zanimljivu utakmicu.

Nažalost, vidjeli su i onu manje lijepu scenu na nogometnim stadionima, bakljadu s obje tribine. Prvo su s juga poletjele baklje i topovski udari, no nisu im ostali dužni ni „zločesti plavi dečki“ koji su još jačim intenzitetom zasuli maksimirski travnjak. No, i to je dio škole, kako se ne treba ponašati na sportskim terenima. Nadajmo se da su učenici iz ovog posjeta izvukli ono pozitivno te da se nitko od njih nikada neće naći u situaciji da ugrozi zdravlje i život nedužnog vatrogasca koji stoji uz teren pazeći da ovakav sportski spektakl prođe

u najboljem redu. Ako su i samo to naučili iz ovog posjeta Zagrebu, cijeli put i izlet je imao smisla i opravdao očekivanja.

Ulaznice za ovu utakmicu osigurao nam je dugogodišnji veliki fan, simpatizer te povjerenik navijača zagrebačkog Dinama gospodin Nenad Bračun iz Slatine kojemu se ovim putem zahvaljujemo od srca.

HNK

Ciganin, ali najljepši

U utorak, 29. listopada 2019. godine, učenici Učeničkog doma Virovitica su u pratnji odgajatelja posjetili Zagreb. Stigavši imali su dovoljno slobodnog vremena da prošeću našim glavnim gradom. Nakon razgledavanja, zaputili su se prema Hrvatskom narodnom kazalištu gdje su imali priliku vidjeti neke od poznatijih hrvatskih glumaca koji su utjelovili likove knjige hrvatskog pisca Kristiana Novaka, „Ciganin, ali najljepši“.

Oduševljenje predstavom nije se moglo sakriti.

Učenici su se vratili u kasnim noćnim satima, a svoje su slobodno vrijeme utrošili na jedan vrlo poučan način.

ŠTRAJK

učitelja i profesora u osnovnim i srednjim školama

Još od ranije su nam poznati štrajkovi učitelja i profesora. Prijašnjih godina nismo išli u škole po nekoliko dana jer su se ljudi koji nas odgajaju, uče i pripremaju za budući „odrasli“ život borili za svoja prava. Ta su prava postizali „mic po mic“ i nekako uvijek vraćali se na staro. Napokon štrajk učitelja i profesora 2019. godine bio je najduži i najiscrpniji štrajk, kako za nastavnike tako i za nas učenike. Štrajk je započeo 10. listopada 2019. godine i vodio se po ciklusima (tri ciklusa). Prvotno, štrajk je bio organiziran cirkularno što je značilo da je svaki dan određeno po nekoliko županija u kojima se tog dana nije odvijala nastava. Naravno, u početku je ta ideja za nas učenike bila odlična. Imamo jedan slobodan dan. Taj jedan dan ipak bismo ostali u domu. Kako nitko nije radio, tako su u znak podrške učiteljima stali i naši odgajatelji koji su taj dan došli na posao, ali nisu radili. Tih dana malo smo se više družili sa svojim odgajateljima, upoznavali se. Nije bilo nikakvih aktivnosti u domu. Kako sam već napisala – dan za odmor.

19. studenog 2019. godine započeli su i frontalni štrajkovi. Dotadašnji način (ne)rada nije bio učinkovit. Sindikati nisu postigli nikakve konkretne dogovore s Vladom, a svaki sljedeći dan bio je neizvjestan. Štrajk je trajao 36 dana, od toga 16 dana nismo išli u školu. U to vrijeme Učenički dom je radio zbog učenika koji su morali ići na praksu i zbog onih učenika iz udaljenijih mjesta na koje je neizvjesnost štrajka najviše utjecala.

Dani su bili ležerniji, opušteniji.

Ivona Marković

Otvorenje Zdravstvenog kutka

Na inicijativu medicinske sestre Antonie Oršulić, u Učeničkom domu prigodno je obilježno otvorenje novoga kutka za naše učenike – Zdravstvenog kutka. Medicinska sestra Antonia prema potrebama i željama učenika uredila je kutak za razgovore o raznim zdravstvenim temama. Među njima su se našle i tabu teme o kojima se nedovoljno razgovara. U sklopu Zdravstvenoga kutka, učenicima je na raspolaganju i kutija u koju mogu ubacivati pitanja i teme o kojima će se razgovarati jednom tjedno. Prva tema tako je bila „Kontracepcija i odgovorno spolno ponašanje“ koja je održana u utorak 12. studenog od 10 do 11 sati.

Zlatni paraolimpijac

Tata Darko Kralj

U utorak, 10. prosinca 2019., u našem dnevnom boravku ugostili smo Darka Kralja, hrvatskog paraolimpijca, svjetskog rekordera u bacanju kugle za osobe s invaliditetom i prvog Hrvata koji je osvojio zlatnu medalju na Paraolimpijadi. Darko je u Pekingu odnio pobjedu tako što je čak pet puta rušio dotadašnji svjetski rekord. Nakon što je teško ranjen u ratu, Darko je skupio snage i započeo svoju profesionalnu sportsku karijeru u 33. godini života. Uslijedilo je 11 godina odricanja, uspjeha i padova. Učenicima je ispričao svoju životnu priču, kako se nosio s invaliditetom, što ga je motiviralo da se počne baviti atletikom i što mu je sport pružio. Opisao

je tijekom trenaznog procesa, svoj odnos s trenerima i istaknuo koliko mu je tijekom svih tih godina bila važna potpora supruge i obitelji. Izdvojio je najzanimljivije anegdote s putovanja i natjecanja te spremno odgovarao na pitanja učenika pokazavši im osvojene medalje i kugle. Imali smo iznimnu čast ugostiti atletske čude, kako mu često laskaju, i vjerujemo da je njegova dirljiva, teška, ali inspirativna životna priča potaknula učenike na razmišljanje i poslala im poruku da su čuda moguća ako vjeruješ u sebe i svoje ciljeve.

Radionica o higijeni

22. siječnja 2020., posjetila nas je dr. Slavica Letica Ramljak iz Zavoda za javno zdravstvo Sveti Rok Virovitičko-podravske županije. Na inicijativu predsjednice Vijeća učenika Barbare Luketić, medicinske sestre Antonie Oršulić, stručnih suradnica Ivane Štetić i Maje Šajatović pozvana je dr. Letica kako bi održala zanimljivo i edukativno predavanje namijenjeno učenicima prvih i drugih razreda srednje škole na temu očuvanja zdravlja i unaprjeđenja higijene i kvalitete života. Razgovarali smo o higijenskim navikama adolescenata, važnosti održavanja osobne higijene i brige o vlastitom tijelu te o nužnosti vođenja higijene u suživotu s drugima.

Zašto je higijena u učeničkom domu toliko važna?

Skidate li cipele kad uđete u svoju kuću? Razmislite o tome. Ako ne skinete, upravo ste unijeli preko 400 tisuća bakterija u svoj dom.

Pogledajmo na to kroz domske naočale. Učenički dom u Virovitici ima 120 učenika, neka svaki učenik sa sobom donese samo jedan par cipela. To rezultira unošenjem preko 48 milijuna bakterija u dom samim ulaskom učenika. Svaki učenik po nekoliko puta ulazi i izlazi iz prostorija učeničkog doma, a broj bakterija se povećava. Uzmemo li u obzir da učenici donose dva, tri ili pet pari cipela, lako ćemo se približiti milijardi bakterija. Zašto je onda važna higijena u učeničkom domu?

Istraživanja govore kako je kvaka unutarnje strane vrata od kupaonice prljavija i od daske na toaletnoj školjci, a često se „zaborave“ oprati ruke. Neki nemaju tu naviku, neki ne razumiju važnost toga. Dodirom kvake i oni koji operu ruke, sa sobom ponovno ponesu bakterije u svoju sobu, u učionicu i šire ih dalje. Stalno podsjećamo kako treba prati ruke, kao i da se pusti voda nakon nužde, da se otpad pravilno razvrstava, da se učini sve kako bismo spriječili širenje bakterija.

U blagovaonicu zabranjeno je dolaziti u pidžamama, s jaknama, s torbama na leđima. Učenici doma u blagovaonicu ulaze u papučama, a na samom ulazu imaju mjesto za pranje ruku prije jela. Što bi bilo kada svih 120 naših učenika ne bi opralo ruke pa hvataljkom uzimali kruh? Ne golim rukama, hvataljkom koja je obavezna. Netko je upravo bio na toaletu, netko se vratio iz škole, netko je ustao iz kreveta. Na rukama se može nalaziti preko 3200 bakterija iz 150 različitih bakterijskih vrsta, zato je jako bitno da svako dijete opere ruke. I na hvataljku se primaju bakterije pa se prenose dalje, a ako imamo čiste ruke, onda nemamo problem širenja bakterija.

Pranje ruku prije i nakon jela, prije i nakon korištenja toaleta, nakon diranja životinja, kašljanja, kihanja, nakon listanja novina i bacanja otpada važan je dio naše osobne higijene kojom ne štitimo samo sebe, već i one s kojima živimo u sobi doma. Zubi se trebaju prati minimalno dva puta dnevno, ujutro i navečer i to obavezno vlastitom četkicom. Tuširanje i kupanje obavlja se jednom dnevno, ručnik za tijelo treba biti suh i ne treba se dijeliti ni sa kime. Svaki učenik treba imati zaseban ručnik za tijelo i za ruke. Odjeća se mijenja prema potrebi i mogućnosti, donje rublje i čarape se moraju mijenjati najmanje jednom dnevno. Redovito i pravilno održavanje higijene jedna je od najvažnijih mjera u zaštiti od pojave i širenja zaraznih bolesti u učeničkom domu.

Osobna higijena uključuje redovito održavanje higijene i čistoće ljudskog tijela, ali i odjeće i obuće. Neredovita (osobna) higijena može uzrokovati razvoj zaraznih bolesti, čiji se uzročnici najčešće prenose rukama i unose u ljudski organizam kapljičnim putem kroz usta, nos, sluznicu oka ili preko oštećene kože. Zato je higijena u učeničkom domu toliko važna - da budemo sretni i zadovoljni u našoj zajednici, vodeći brigu o sebi, kao i jendi o drugima. Kada smo zdravi najbolje funkcioniramo, učimo i družimo se.

bacc. med. techn. Antonia Oršulić

Riječki karneval

„Alisa u zemlji čudesa“

Baš kao i svake godine, naši učenici sudjelovali su na tradicionalnom Riječkom karnevalu. Nastavljena je odlična suradnja s riječkim Učeničkim domom „Kvarner“ pa je tako ovogodišnja tema maskenbala bila poznato djelo engleskoga književnika Lewisa Carrolla „Alisa u zemlji čudesa“.

U ovu zanimljivu priču i međunarodnu povorku učeničkih domova bilo je uključeno 250 učenika i voditelja iz deset učeničkih domova diljem Hrvatske te Makedonije i Mađarske.

Veseloj atmosferi rasplesanih likova Alise u zemlji čudesa sudjelovali su naši učenici Idora Alimehaj, Ena Peterfai, Katja Zrinski, Matej Bratanović, Kristijan Kovač te odgajateljica Suzana Sokele i stručna suradnica Ivana Štetić.

LUCIJA

MARTINKO - HOCK

(27) mag. filozofije
i religijskih znanosti

Bok SoN-ovci, moje ime je Lucija Martinko – Hock. Iako sam rođena u Zagrebu, polaskom u prvi razred Osnovne škole u Suhopolju, slavonsko nebo postalo mi je najdraže na svijetu. Još kao malenu djevojčicu oduvijek me zanimala znanost, pa sam često roditeljima dosađivala sa raznim pitanjima. Nakon završene gimnazije, moja ljubav prema znanosti konačno je dobila krila - upisala sam Fakultet filozofije i religijskih znanosti, a pet godina kasnije držala sam svoju prvu diplomu u rukama. Nedugo nakon promocije, odlučila sam da to neće biti moj „znanstveni kraj“ te sam upisala doktorski studij iz filozofije. Osim posla u Učeničkom domu, bavim se Angelologijom, proučavajući i istražujući anđele te kemijske i psihičke procese koji se odvijaju u čovjekovom mozgu uslijed viđenja anđela. Najveća želja mi je, možete pretpostaviti, vidjeti one koje proučavam, odnosno, biti počašćena viđenjem anđela, no to nije tako lako... Anđeo čuvar, iako je uvijek s nama pokazuje se samo onome tko ga je dostojan vidjeti i tko je u velikoj opasnosti. Osobito uživam u sviranju flaute, meni najljepšeg instrumenta kojeg sviram već 13 godina. Dio sam orkestra Gradske glazbe Virovitica s kojom često nastupamo po Hrvatskoj i Europi. Po prirodi sam vesele naravi, uvijek spremna svijetu odgovoriti sa velikim i glasnim osmijehom. Uvijek za akciju, za putovanje, za nove avanture, za slavlje i dobru feštu. Naučila sam, na teži način, da se treba radovati svakom danu, svakom okretu Zemlje oko Sunca, svakoj vrsti hrane i nikada ni za jednu ne reći „fuj“. Nakon mnogo tegoba, godina povlačenja po bolnicama otkrivena mi je jedna specifična bolest zbog koje ne smijem jesti gluten, žitarice, mlijeko i mliječne proizvode, jaja i šećer. U današnjem svijetu brze prehrane, teško je naći proizvod koji ne sadrži jednu od tih pet namirnica. Zbog toga hranu koju jedem pripremam sama i u kontroliranim uvjetima. Tako ćete me često vidjeti po hodnicima doma kako za vrijeme ručka ili večere nosim plastičnu posudu u kojoj je moj obrok, pomno složen i unaprijed isplaniran. Iako

se mnogima ne bi činilo tako, ovakva situacija nije razlog za tugu. Zbog takve „presude“ moj život postao je bolji, otkrila sam potpuno novi „gluten, lactose i sugar free“ svijet i prigrlila taj način života. Uživam u kuhanju, mijesim kruh, kiflice, kroasane, pite i savijače, a najveća ljubav mi je izrada torti...od čokolade.

Ulaskom u kuhinju, na dlanu se otvara cijeli novi svijet, peku se kore, smišljaju kreme, glazure i ukrasi. Veseli me izrada pralina, malih kolača koji se tope u ustima, kremastih čokoladnih pjenušica, raznih čokoladnih kombinacija sa kokosom, kavom, pistacijom, bademima, lješnjacima, smokvom, rumom ili voćem. Sve to veseli moju obitelj pa često zavire u kuhinju kada ih probudi miris svježe kuhane čokolade. Smatram kako nikada u životu ništa nije nemoguće, samo ovisi koliko vam je stalo do ostvarenja cilja.

Vi birate hoćete li iz situacije izaći kao gubitnik ili kao pobjednik, vi birate hoćete li na nedaće odgovoriti suzama ili „stisnuti zube“ i nasmiješiti se...

MAJA ŠAJATOVIĆ

(26) mag. psihologije i kreativna obrtnica

Nedugo nakon završetka studija na Filozofskom fakultetu u Osijeku započela sam svoj pripravnički staž kao stručni suradnik psiholog u Učeničkom domu Virovitica. Iako područje školske psihologije nije bio moj prvi izbor, radom u domu uvidjela sam da brojne prednosti rada s adolescentima. Izazovno je raditi s populacijom koja je u

fazi istraživanja, isprobavanja, otkrivanja, otpora i želje za samostalnošću. Iako su iznimno osjetljivi željni su razgovora, vođenja, slušanja, podrške, poštovanja, priznavanja i razumijevanja.

Burne psihofizičke promjene s kojima se suočavaju otvara stručnjacima mogućnost za implementacijom i realizacijom različitih spoznaja i ideja putem radio-nica, individualnih i grupnih razgovora, projekata, suradnje s roditeljima i vršnjacima i sl.

Paralelno s pripravništvom, nastavila sam daljnje usavršavanje te trenutno pohađam Pedagoško-psihološko-metodičko-didaktičku izobrazbu u Osijeku. Različite edukacije i napredovanja nužna su ukoliko želimo

biti kvalitetan stručnjak stoga planiram kontinuirano nadograđivati do sada stečene kompetencije te surađivati s kolegama kroz članstva u Hrvatskoj psihološkoj komori te Društvu psihologa Virovitičko-podravske županije.

Znanje s fakulteta je temelj koji traži stalno obnavljanje, obogaćivanje i nadopunjavanje.

Smatram da je kvalitetno ispunjeno slobodno vrijeme ključno za produktivnost i radnu uspješnost stoga svoje baterije punim odlaskom u teretanu, šetnjom, gledanjem filmova, druženjem s prijateljima i izlascima. Osim toga, moja dugogodišnja (ne)profesionalna preokupacija je izrada unikatnog nakita, brand pod nazivom Maša koji sam pokrenula prije 5 godina još kao studentica. Kroz ovaj kreativni obrt, koji uspješno vodim već dugi niz godina, stekla sam brojna poznanstva, ostvarila značajne projekte i aktualizirala vlastite sposobnosti. Nedavno sam se zajedno sa sestrom upustila u novi projekt te smo pokrenule obrt za dekoraciju vjenčanja i ostali evenata –Weddingsice. Za mene potpuno drugačiji kanal kreativnog izražavanja, ali uživam u izazovima u kojima vidim potencijal. Popunjen raspored naučio me disciplini, odricanju, organizaciji i planiranju. Iznenadila sam se koliko možemo ostvariti i postići ukoliko posložimo prioritete i efikasno upravljamo vremenom. Cijenim trud, upornost, inovativnost, kreativnost i želju za napredovanjem. To su ujedno i vrijednosti koje nastojim primijeniti u profesionalnom i privatnom životu.

MARINA BROĐANAC

(28) mag. poslovne
ekonomije

Zovem se Marina, imam 28 godina, završila sam sveučilišni diplomski studij Poslovne ekonomije u Varaždinu na Sveučilištu Sjever. Živim u Suhopolju, volim se družiti s prijateljima, uživati u prirodi i doprinositi radom u udrugama.

Moj životni moto je „Misli pozitivno, budi jak, vjeruj i ne odustaj jer samo nebo je granica“. Upravo taj životni moto pomogao mi je da ispunim svoje dosadašnje postavljene ciljeve u životu. Nemojte nikad odustajati od svojih ciljeva, budite ustrajni, možda razdoblje ostvarenja potraje duže, možda kraće, ali ako postaviš cilj i težiš njegovu ostvarenju, vjerujem da ćeš ga u svom životu u jednom trenutku i ostvariti. Ponekad treba proći strme putove i pretrpjeti dosta negativnih situacija, no ne odustaj i pametno kroči putem ostvarenja. Odlučila sam se za rad u Učeničkom domu jer uz vođenje računovodstvenih poslova mogu pratiti i rad svojih kolega sa djecom a upravo to me oduvijek zanimalo. Prije upisa ekonomskog fakulteta cilj mi je bio završiti obrazovni smjer kao npr. učiteljski ili predškolski odgoj, no splotom okolnosti ipak sam nakon završene srednje ekonomske škole nastavila svoju struku. Sretna sam što sam se zaposlila upravo u Učeničkom domu. Poslovno okruženje je vrlo ugodno, ljubazno i prijateljski nastrojeno. Osjećam se kao da sam dio još jedne male obitelji.

Sa svojim kolegama prošle godine podijelila sam jedan od važnih dana u svome životu, dan kada sam se udala. Još uvijek mi to malo zvuči smiješno, ha ha. Nakon duge desetogodišnje veze i to se ostvarilo. Na početku nemate nikakav osjećaj za to, kao da je sve po starom no kada mijenjate prezime i sve papire, e onda cure moje, dobijete splet osjećaja. Zaista je taj dan poseban, drugi te uljepšavaju, šminkaju te, friziraju i ne moraš razmišljati što obući nego oblačiš haljinu u kojoj ćeš biti samo jednom u životu. Predivan je to osjećaj. Taj dan s mladencima emocije, veselje i osjećaje dijele i svi bliski ljudi, obitelj, kumovi, rodbina, prijatelji, kolege. Svi dragi ljudi su na

jednom mjestu. Od silnih emocija i cjelokupnog doživljaja postaneš pomalo zbunjena te na neke stvari i zaboraviš. No, nakon svih ceremonija koje se trebaju „odraditi“ dolazi vrijeme samo za feštu. Fešta je bila odlična, svi su bili veseli, plesali smo i pjevali do ranih jutarnjih sati. Izuješ se, a žuljevi po cijelim stopalima od plesa, e to je veselje. Dobila sam savjet od naše ravnateljice da na taj dan samo nabacim osmijeh i uživam. Vjerujte mi, nije bilo lako, jer se javljaju razne emocije no uspjela sam zadržati taj osmijeh i to mi je stalno bilo u podsvijesti. Ako maštate o svome danu, vjenčanicu i ostalom, cure moje nabacite osmijeh na lice i iskoristite taj dan baš onako kako želite. Moj savjet učenicima je: radite na sebi, ustrajte u onome što vas zanima, učite i budite prijateljski nastrojeni jer kako vi pomognete nekome očekujte da će vam se kroz život isto i vratiti, možda i duplo.

Marina Brođanac

Uživajte u životu, družite se, veselite se, iskoristite svaki dan na pozitivan način i budite jaki u negativnim situacijama jer je i to normalno da će ih biti. Sretno i spretno !

ŠAH

Već tradicionalno, naši učenici sudjeluju na šahovskom turniru učeničkih domova. Sportska smotra koja okuplja 6 domskih ekipa Regije-Sjever ove godine održana je u Domu učenika srednjih škola u Bjelovaru 12. prosinca 2019. Predstavnici tima Učeničkog doma Virovitica Prelec Luka, Simonović Franjo, Mađarević Josip i Ringel Jan pomeli su konkurenciju osvojivši 1. mjesto. Zlatnim medaljama tu nije kraj! Naime, naš sjajni Luka Prelec proglašen je najuspješnijim igračem turnira. Bravo dečki!

Iskrene čestitke učenicima i njihovom voditelju Staniši Žarkoviću na sudjelovanju i ostvarenom uspjehu.

Ponosni smo na cijeli tim i vjerujemo da iznimni rezultati neće izostajati niti iduće godine.

IVANA KIRIN

Naša „domljanka“ Ivana Kirin, učenica 3. razreda Katoličke gimnazije, strastvena je zaljubljenica u rukomet. U njezinim nogama mnogo je odigranih utakmica, poraza i pobjeda. Borbenost i dinamika ovog sporta razlozi su koji Ivanu svakodnevno potiču da se iznova odriče, žrtvuje i neprestano napreduje. Balansiranje između školskih obaveza i rukometnih treninga posebna je „disciplina“ koju ova djevojka uspješno prevladava. Veliko rukometno srce, Ivana je nedavno pokazala kada se, nakon teške ozljede vratila još jača i snažnija.

Kako na nju utječe epidemija koronavirusa i što radi za vrijeme „prisilnog odmora“, pročitajte u sljedećim redcima.

1. Od kuda, odnosno od kada potječe ljubav za rukometom

Ljubav prema sportu započela je karateom, ali nakon nekog vremena shvatila sam da me više privlače timski sportovi i da mi fali taj „žar“ borbe. Nakon dugog nagovaranja roditelja, u četvrtom razredu osnovne škole krenula sam trenirati rukomet. Do sada sam se, osim u rukometu, okušala u brojnim sportovima, ali ni jedan me nije ispunjavao kao taj, pa se tako ta ljubav nastavila sve do sada.

2. Koliko godina treniranja je iza tebe

U rukometu sam već punih osam godina.

3. Koliko puta tjedno treniraš? Kakav je intenzitet treninga s obzirom da „Lavice“ igraju u Prvoj hrvatskoj rukometnoj ligi.

Otkako sam krenula igrati u Virovitici, to je bila liga više nego u ranijem klubu, pa su ujedno i treninzi postali zahtjevniji i jači. Imamo pet puta tjedno treninge po dva sata, koji su svakog dana različitog intenziteta, zavisi po potrebi.

4. Učenica si Katoličke gimnazije koja je poznata po zahtjevnom programu, kako usklađuješ školu i treninge? Stigneš li sve? Imaju li profesori razumijevanja?

Mislim da je važno ne postavljati si nerealne ciljeve i biti organiziran. Uvijek mi je škola bila

na prvom mjestu, ali moram priznati da sam dosta puta zamijenila prioritete, ali i iz toga sam nešto naučila. Kako nas je malo u školi, profesori su razumni i znaju da imam više obaveza.

5. Opiši nam kratko kako organiziraš vrijeme.

Nakon dolaska iz škole i ručanja, malo odmorim. Pošto su treninzi u večernjim satima, primorana sam učiti popodne. Dosta je važno imati tjedni plan učenja i pridržavati se toga jer se lako mogu zaboraviti obaveze.

6. Kako je živjeti u Učeničkom domu i svakodnevno trenirati?

Učenički dom mi je puno olakšao ovo razdoblje što se tiče vremena. Inače bih puno vremena potrošila na putovanje, tako da sam pokušavala to vrijeme iskoristiti što je bolje moguće.

7. Što kažu tvoje cimerice na ljubav prema rukometu, što odgajatelji?

Od prvog dana nisam imala nikakve probleme u vezi navikavanja na domski život, jer su mi upravo cimerice puno u tome pomogle. Prihvatile su kasni dolazak sa treninga i drugačiji tempo, što mi je puno pomoglo. Odgajatelji su jako brižni i prilagodljivi, uvijek mi omoguće učenje ili spavanje po potrebi. Podržavaju me u tome i vidi se da im je stalo do mogjeg uspjeha.

8. Što radiš u slobodno vrijeme kada ne treniraš i učiš? Imaš li neki tajni hobi? Što te opušta?

Slobodnog vremena baš i nemam, naporan tjedan i utakmice vikendima, ali kad ga uhvatim, uvijek ga provedem sa svojom obitelji kako bih nadoknadila svo propušteno vrijeme. Naravno, ako imam priliku, izađem i sa prijateljima subotom. Ali na kraju, najviše me opušta rukometno igralište nedaleko moje kuće i rukometna lopta.

9. Koliko si ozljeda imala za života i je li ova nedavna najteža?

Mogu biti zahvalna jer samo imala do sad samo dvije manje ozljede gležnja i ramena, ali ova zadnja je definitivno najteža.

10. Objasni nam što se dogodilo u toj prvoj minuti u Splitu?

Imali smo prvi napad i kao uvijek išla sam u akciju koju nam je trener rekao. Međutim u mojem pretrčavanju obrane, suparnička igračica me u nezgodnom trenutku gurnula i koljeno je samo "prošetalo".

11. Kakav je osjećaj, znamo da boli...

U tom trenu sam odbijala osjećati bilo kakvu bol jer sam znala da je za tjedan dana državna završnica koju smo izborili. Ali nakon što mi je doktor rekao da je pukao prednji križni ligament i

meniskus, jasno mi je bilo da ništa od ove sezone, a ne samo sljedećeg tjedna. Ne shvaćam ovo previše strašno, jer smatram da ima puno gorih stvari u životu i zbog ovoga ću cijeniti više zdravlje koje katkad uzimamo zdravo za gotovo.

12. Kako napreduje oporavak? Kako i koliko vježbaš?

Oporavak i nije baš lagan kako sam ga zamišljala. Nisam očekivala da će biti doslovno suza, krvi i znoja. Imam sreće što u ovo doba pandemije u obitelji imama dva fizioterapeuta pa oni sa mnom rade oko šest sati dnevno, tako da ništa ne gubim, već puno više dobivam.

13. Što kažu doktori, kada ćeš opet moći na parket?

Uz sebe imam doktora koji vjeruje u mene koji je rekao da bi za tri mjeseca trebala biti kao nova. Tako da bi sljedeću sezonu trebala normalno krenuti sa treninzima i utakmicama, što me jako raduje.

14. Da li ti je situacija sa koronavirusom pomogla ili odmogla?

U svakom zlu neko dobro. Tako mogu reći da je ova situacija definitivno dobra za mene. Ne gubim puno od škole zbog online nastave, sva prvenstva su poništena za ovu sezonu, tako da sam zbog ozljede propustila samo jednu utakmicu. K tome, zbog pandemije sa mnom su „ostali doma“ brat i njegova djevojka koji su fizioterapeuti, koji svakodnevno sa mnom rade i vježbaju. Naravno, ništa ovo ne bi bilo moguće bez obitelji koja mi je najveća potpora u svemu.

15. Veseliš li se povratku u dom i starom tempu života?

Jedva se čekam vratiti svojem starom tempu života (sa još boljim koljenom haha) i obavezama bez kojih ne funkcioniram. Naravno, u ovih godinu dana domski život mi je jako priraso srcu i veselim se uskom povratku.

72 SATA

bez kompromisa

Ove školske godine naš volonterski klub pod vodstvom odgajatelja Ivana Kelečića, sudjelovao je u volonterskoj akciji 72 sata bez kompromisa. Naši učenici su sudjelovali u radnim, ekološkim i socijalnim akcijama. Učenica Gabriela Šipek održala je informativno predavanje učenicima Osnovne škole Suhopolje o važnosti volontiranja.

Ponosni smo što ste svoje vrijeme utrošili čineći dobra djela (besplatno!).

U cjelokupnoj volonterskoj akciji 72 sata bez kompromisa na području Republike Hrvatske sudjelovalo je deset gradova i jedna općina. Između više od 3500 volontera našli su se i naši: Petra Jaković, Iva Erdec, Mateja Rastija, Matea Perić, Nikolina Perić, Gabriela Šipek, Silvija Jaković, Tena Labuhar, Ivana Kirin, Lara Kopic, Lara Markovic, Daniela Kolić, Petra Jančula, Lorena Hrgović, Martin Mihoković, Ivana Kravaršćan.

***Neka vam volontiranje postane
stil života!!***

Donosimo vam ovogodišnji dnevnik sobe

*Pogledajte tko su stanovnice
ove najzanimljivije i najurednije
sobe u domu.*

IME: KASANDRA

PREZIME: Matovina

NADIMAK: Kasy

MJESTO IZ KOJEG

DOLAZIM: Orahovica

VOLIM: Druženje s prijateljima

NE VOLIM: Učenje

HOBI: Šminkanje

MOTO: „Ne možeš promijeniti vjetar ali možeš
okrenuti jedra.“

***KASANDRA: Izuzetno lijepa djevojka s kojom
vodimo bitku o kilogramima, al u zadnje vrijeme
je čak počela jesti jer tko uz ovakve cimerice
ne bi počeo jesti...Kasnije je došla u dom
pa smo joj objasnili neke stvari.... Prvenstveno
ako ne jedeš nećeš imati snage za ništa samo su
neke od riječi koje je svakodnevno dobivala od
svojih cimerica***

IME: Iva

PREZIME: Erdec

NADIMAK: -

MJESTO IZ KOJEG DOLAZIM: Šaševo

VOLIM: Glazbu, iskrene ljude i druženje s
prijateljima

NE VOLIM: nepoštenje

HOBI: -

MOTO: „Ako nikada ne probaš, nikada nećeš
znati.“

***IVA - najveća šaljivdžija u sobi i u onim
najozbiljnijim trenucima. Njoj se često
pridružuje Petra te zajedno smišljaju najsmješ-
nije nadimke i fore. Naravno da tijekom svake
takve dolazi ona rečenica "daj šaku!"***

IME: Petra

PREZIME: Jaković

NADIMAK: Pepa

MJESTO IZ KOJEG DOLAZIM: Voćin

VOLIM: Glazbu, spavanje i svoje cimerice

NE VOLIM: Buku i rano buđenje

HOBI: Trčanje

MOTO: „Ne vjerujem u nemoguće, jer sve je
moguće.“

***PETRA: S njom se svaku večer prepiremo
oko buđenja ujutro. Ona, naime, ima to ne-
što u sebi što mi ne možemo razumjeti. Na
primjer: mi se želimo probuditi u 7:30 h...ali
ona se protivi jer se ona želi probuditi u 7:32
.....Što reći, to je Petra...***

IME: Nikolina

PREZIME: Perić

NADIMAK: -

MJESTO IZ KOJEG DOLAZIM: Voćin

VOLIM: Svoje cimerice, glazbu i ples

NE VOLIM: Nepravdu i neurednost

HOBI: Ples

MOTO: „Sve dok vjeruješ u sebe, uvijek ćeš prona-
ći put.“

***NIKOLINA - kao najstarija u sobi, od nje se oče-
kuje ozbiljnost, no tu baš i nema istine. Ne-
kad je dovoljna samo jedna njena rima da se
sve počnemo smijati.***

IME: Matea

PREZIME: Perić

NADIMAK: -

MJESTO IZ KOJEG DOLAZIM: Voćin

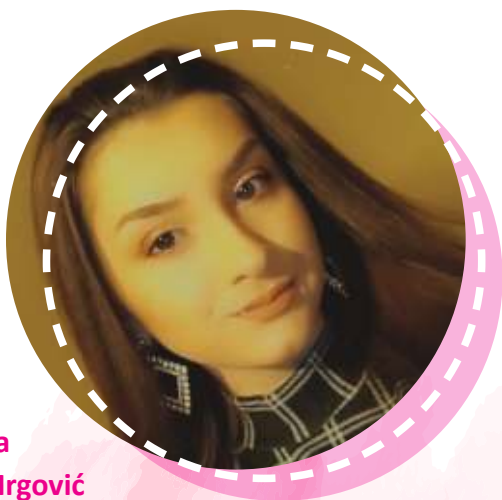
VOLIM: Svoje cimerice, naravno <3

NE VOLIM: Laži

HOBI: Crtanje, slikanje

MOTO: „Ako ti život ponudi limun, napravi od njega limunadu.“

MATEA - „*Ljepotica.*“ Dobila je nadimak koji nju opisuje, barem tako kažu Iva i Petra od kojih je nadimak i dobila. Osoba koja obožava šminku, pjevati i plesati pa je zato drugačija od svih iz ove sobe. Jednostavno, jedna jedina *Ljepotica Matea.*

IME: Lorena

PREZIME: Hrgović

NADIMAK: -

MJESTO IZ KOJEG DOLAZIM: Slatina

VOLIM: Spavati i svoje cimerice

NE VOLIM: Dvoličnost i laži

HOBI: Vježbanje

MOTO: „Ako nikad ne probaš, nikad nećeš znati.“

LORENA: *Ova mlada, slatka, simpatična buduća medicinska sestra uglavnom preko dana ne napravi sve što je potrebno pa nekada tako zna upaliti svijetlo poslije 22:00 h.... Pretpostavljamo da znate što nakon toga slijedi... sve počnemo vikati...osim Petre, ona uvijek prva zaspi...*

POSTAVA SOBE

Petra, Matea, Mateja,
Barbara, Iva, Nikolina

Petra, Matea, Nikolina,
Lorena, Iva

Petra, Matea, Nikolina,
Lorena, Iva, Kasandra

**Uvijek nasmijane na spavanje:
Zajedno volimo pričati i čitati viceve
...prije spavanja u većini slučajeva.**

Situacija „Pero“ :

Najsmješnije situacije događaju se na putu od naše sobe prema uredu stručne suradnice koju često posjećujemo zbog instrukcija iz matematike... Mnogo je situacija kada su se ove mlade djevojke nasmijale do suza... ovo je jedna od njih, koja će im, kako kažu, ostati u sjećanju... Jednog dana ove mlade djevojke kao i inače otišle su kod stručne suradnice na instrukcije...inače idu sve zajedno... Iva je u jednom trenutku ugledala malog leptirića i šapnula ostalim djevojkama „PERO“, one su je zbunjeno pogledale i rekle da prati i prestane se smijati...Međutim ona se i dalje smijala i nije prestajala. Sve su je gledale u čudu dok je Iva pokušavala objasniti tko je Pero. Kako je smijeh zarazan, odjednom su se sve počele smijati uključujući i stručnu suradnicu...

Dragi maturanti!

Znaajte da ste posebni, jedinstveni... Ne pamtim da je i jedna generacija završila svoje školovanje na ovakav način. Propustili ste mnogo stvari, onih koje se pamte za čitav život. Niste se stigli oprostiti s kolegama, profesorima i odgajateljima. Niste imali maturanu večer, onu na kojoj ste trebali obući najljepšu haljinu i svečano odijelo te plesati do jutra. Oduzeta vam je Norijada. Proživjeli ste mnogo straha, stresa i neizvjesnosti. Volio bih vam reći da ćete to nadoknaditi, no poznato je da mladi žive ovdje i sada te da više nikada neće biti prvo proljeće u kojemu ste punoljetni i puni planova. Vi ste generacija koja jednostavno mora drugačije. Na svojoj ste koži osjetili surovost i nepredvidivost života. Ispit zrelosti prije samog ispita zrelosti. Dragi moji maturanti, krenite u život! Krenite putem samostalnosti. Budite dobri i poštteni ljudi. Držite se pravih vrijednosti i principa. Budite marljivi, ustrajni, razboriti, hrabri. Vjerujemo da smo i mi odgajatelji, uz vaše roditelje, ugradili u vas čvrste temelje na kojima ćete graditi svoju osobnost i svoju budućnost.

Sretno i sjetite nas se ponekad... !

Dražen Jurković, odgajatelj

Leonardo Topolovčan

Scan me

Dorotea Tušek

Scan me

Ivana Kravaršćan

Scan me

Iosip Mađarević

Scan me

Sara Pleša

Scan me

Ana Antolović

Scan me

Petra Grdan

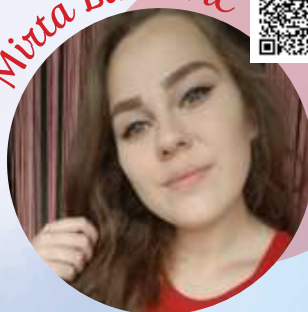
Scan me

Martin Mihoković

Scan me

Mirna Laštović

Scan me

Scan me

Filip Ošap

Katarina Hrvat

Scan me

Ivana Patačko

Scan me

Gabriel Ivšić

Scan me

Lorena Lončarević

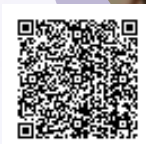
Scan me

Gabriela Šipek

Scan me

Tara Greganić

Scan me

Silvija Jaković

Scan me

Klara Gerstner

Scan me

Dominik Rob

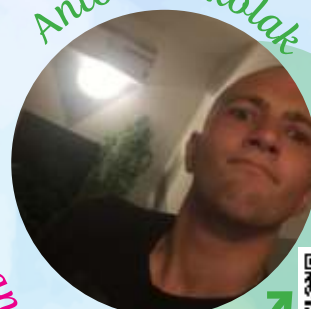
Scan me

Jelena Mihoković

Scan me

Antonio Školak

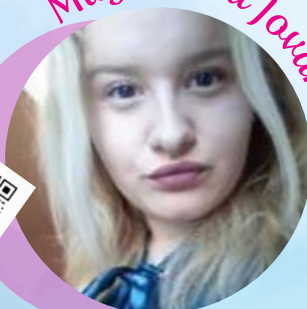
Scan me

Tena Labuhar

Scan me

Magdalena Jovanović

Scan me

Kako bi izolacija

bila bar malo zanimljivija
uzeli smo mobitele u ruke
i snimili kratki **#ostani
doma** film kojim smo
pokazali što se sve radi u
udobnosti našeg doma.

Scan me

